

[Poul Nødgaard]

Jeg vil give den ros til forslaget, at det har et par paragraffer, som jeg synes er meget gode, hvor der ligesom bliver sat skik på forskellige ting vedrørende ferie, sygdom osv. At der så er nogle paragraffer angående sygdom, der ligesom taler imod hinanden, kan jeg jo få afklaret under udvalgsarbejdet.

Men min og dermed Fremskridtspartiets appel til regeringen er: Lad os dog prøve at se, om ikke vi kan få strikket en lov sammen, hvor regeringens 90 mandater måske også lyttede lidt efter, hvad de øvrige 89 mandater mener. Nu kan jeg godt se, at SF er begejstret for forslaget, men det er jo ikke sikkert, partiet er det, når vi har fået tingene afklaret under udvalgsarbejdet. Jeg tror faktisk ikke, at denne lov vil blive til glæde for dem, som man egentlig gerne vil gøre glade, og derfor synes jeg, at arbejdsministeren burde indkalde ordførerne eller andre til en forhandling, så vi kunne få rettet de værste skævheder i lovforslaget.

Jeg vil også gerne udbede mig en forklaring på, hvordan forhandlingerne med organisationerne m.fl. egentlig foregår. Jeg troede, at når man gik fra hinanden, havde man om ikke nedfældet, så i hvert fald indgået nogle ret faste og bindende aftaler om, hvad man var enige om. For mig at se er der i hvert fald meget, der tyder på, at den enighed ikke er så stor, som det er kommet til udtryk i dag.

Vi kan altså ikke støtte lovforslaget, medmindre vi kan komme med i nogle realitetsforhandlinger om en medhjælperlov, som gerne skulle tjene til virkelig glæde og gavn, specielt for dansk landbrug og de mange, der er ansat dér. Loven skulle meget gerne bevare og ikke anfægte den frihed, som jeg synes er noget helt centralt, og som vi har haft gennem generationer i dette land. Jeg mener ikke, at man med et trylleslag skal lave tingene om her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Efter at have lyttet til hr. Poul Nødgaard, som vil prøve at bevise, at der står SiD på paragrafferne, vil jeg godt komme med den lille oplysning til både hr. Poul Nødgaard og de øvrige medlemmer af Folketinget, at det efter 123 års uenighed nu er lykkedes at finde en fællesnævner, hvor parterne er enige om substansen, og at jeg blot nævnte, hvilke organisationer det handlede om.

Når man bruger ordet fællesnævner, drejer det sig om det, man har kunnet nå frem til, når det drejer sig om at få skabt den fornødne forståelse for substansen mellem de implicerede organisationer. Det betyder ikke, at alle parterne er særlig lykkelige, men det kan der jo heller ikke være tale om, når man skal have noget til at gå op i en større enhed, for så må man jo give og tage og nå frem til en konklusion. Min bemærkning gik netop på, at det var her, den store forståelse havde vist sig, og jeg synes, vi bør vise den respekt fra Folketingets side, at vi ikke prøver at trække noget ned over hverken den ene eller den anden part. Når de har sat sig sammen og er kommet med deres egne forslag, må vi også respektere den bedste fællesnævner.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har fattet oplysningen om de 123 år, og jeg må vel tro, at det tal er rigtigt.

Men det, sagen drejer sig om, og som jeg godt kunne tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører direkte om, er: Hvis man nu forestiller sig, at en landmand indgår en såkaldt individuel aftale med en af sine ansatte, hvad så med § 7, der siger, at lønmodtageren har ret til at organisere sig til varetagelse af sine interesser og give oplysninger til sin organisation om sine egne løn- og arbejdsvilkår osv., osv., osv? Jeg fortolker det sådan, at en aftale, der eventuelt er indgået, kan blive underkendt af de faglige organisationer, og det synes jeg ikke er rimeligt, hvis der er indgået en god fast aftale, hvor man siger, at sådan og sådan arbejder vi sammen det kommende år. Jeg kan ikke se andet, end at det er et indgreb i den personlige frihed. Der må være en ret for både den ansatte og arbejdsgiveren til at indgå en sådan aftale, og jeg forstår ikke den socialdemokratiske holdning i den sag.

Jørgen Estrup (RV):

Som det fremgår af debatten, og som det også har været klart for nogle af os, der tidligere har været ordførere i behandlingen af dette spørgsmål, er det nødvendigt med en modernisering på dette område. Jeg tror også, landbruget selv erkender, at der er behov for en modernisering, og at det ikke er i landbrugets egen interesse, at man har en ansættelseslov-